

ת"פ (ירושלים) 3697-11-19 - מדינת ישראל נ' דן הראש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3697-11-19 מדינת ישראל נ' הראש

לפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד רחלי פורת קנדאבי

נגד

הנאשם

דן הראש

ע"י ב"כ עוה"ד גולן מאירי

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 23.8.2018 בשעה 7:00 לערך, ביקש הנאשם מהמתלוננת להכין לו ארוחת בוקר. בעוד המתלוננת מכינה לנאשם ארוחת בוקר, צחק עליה כי היא שמנה ואמר לה "**תראי את השומן שיש לך בבטן, איזה שמנה את, אני לא נמשך אליך, אני לא נמשך לשמנות**". בהמשך לאמור, המתלוננת בכתה וסירבה להכין לנאשם את ארוחת הבוקר. הנאשם אשר חשש כי שכנים ישמעו את הבכי של המתלוננת, סתם לה את הפה ואת האף. כתוצאה מכך, המתלוננת לא נשמה מספר שניות והשתוללה. או אז, הנאשם עזב אותה וטרק את חלונות הבית בחוזקה כדי שהשכנים לא ישמעו את הבכי של המתלוננת.
3. בדיון ביום 25.1.2023 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פיו, הוסכם כי הנאשם יודה ויורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן וישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. לעניין העונש נמסר כבר אז, כי ההגנה תוכל לטעון להארכת מאסר על תנאי שתלוי ועומד נגד הנאשם בת.פ. 2962-09-16. מכל מקום, הצדדים הבהירו כי ישובו לשוחח לאחר קבלת התסקיר בעניינו.

ראיות לעונש

4. מטעם המאשימה הוגשו רישומו הפלילי והתעבורתי של הנאשם (תע/1). מרישומו הפלילי

של הנאשם עולה כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ומרמה והרשעה אחת בעבירות תעבורה; גזר דין להפעלה מאסר על תנאי מת"פ 2962-09-16, שם הורשע הנאשם בעבירת אלימות ונידון ל-3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי בן חודשיים שהינו בר הפעלה בהליך שכאן.

5. מטעם ההגנה העידה אשתו הנוכחית של הנאשם, **גב' רבקה הרוש**: בעדותה, סיפרה כי נשואה לנאשם מזה כשלוש שנים ולהם ילד משותף. גב' הרוש סיפרה כי יש לה ילדים מנישואים קודמים, אותם הנאשם מגדל באכפתיות וסבלנות. גב' הרוש מסרה כי הנאשם הינו אב מכיל וסבלני. גב' הרוש טענה כי אינה מודעת לעברו של הנאשם אך כיום נוהג כלפיה וכלפי ילדיה באופן הולם. הגב' הרוש מסרה כי על כתפיו של הנאשם רובץ עול כלכלי כבד הן למשפחתה, הן תשלום מזונות עבור בתו מנישואיו למתלוננת והן עבור תשלום חובות שצבר.

תסקיר שירות המבחן

6. בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים.

7. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 3.1.2024, עולה כי הנאשם, בן 30, יליד צרפת, פרוד מאשתו השנייה אשר נמצאת בהריון בשלב מתקדם. מהתסקיר עולה כי לנאשם ילדה כבת 6 מנישואיו למתלוננת, מתגורר כיום אצל חברו ואינו עובד. תסקיר שירות המבחן סקר בהרחבה את נסיבותיו חיי המורכבות של הנאשם. צוין כי הנאשם התקשה לחשוף ולהתבונן במורכבות הקיימת בהתנהגותו.

8. בתסקיר שירות המבחן צוין כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא ותיאר את שירותו הצבאי כמשמעותי עבורו. בתסקיר צוין עוד, כי לאחר שחרורו הצבאי, החל לעבוד כנהג משאית אך פוטר זמן קצר לאחר שנגזר עליו עונש מאסר בעבודות שירות בתיק הקודם.

9. אשר ליחסו של הנאשם לעבירה מושא הרשעתו בתיק שכאן, צוין בתסקיר כי הנאשם טוען שמדובר בתלונת שווא. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי מדובר באירוע בו התגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת, על רקע ביקורת מצדה על שהותו בעבודה והוא בתגובה ענה לה בדיבור פוגעני. הנאשם שלל כל אלימות מצדו. מהתסקיר עולה כי התקיפה המתוארת בכתב האישום הינה פרי דמיונה של המתלוננת. בתסקיר צוין כי הנאשם הודה בבית המשפט משיקולים משפטיים ולצורך סיום ההליך. אדרבה, הנאשם מאשים את המתלוננת הן באלימות והן בקונפליקטים שנוצרו ביניהם.

10. בתסקיר דווח כי הנאשם נישא בשנית לגב' הרוש הנ"ל ולאחר חמישה חודשים נפרדו. יאמר כי נכון למועד בו נשמעו הטיעונים לעונש הנאשם והרוש כבר חזרו לגור יחדיו. שירות המבחן נפגש עם המתלוננת וגב' הרוש לצורך העמקת האבחון.

11. **המתלוננת** תיארה מערכת יחסים תוקפנית ואלימה ובעלת מאפיינים שונים - פיזית, מילולית, רגשית, כלכלית ומינית. לדבריה, מטלות הבית וגידול בתם המשותפת היו על כתפיה כאשר הנאשם לא תרם דבר. המתלוננת תיארה כי הנאשם פעל בהתאם לצרכיו ורצונותיו בלבד, תוך ביטול מוחלט של רצונותיה וצרכיה. לדבריה, הנאשם נהג להתנצל לאחר כל אירוע

אלימות ולהבטיח כי ישתנה, דבר אשר הקשה על עזיבתה. המתלוננת תיארה כי בהמשך האלימות החריפה ועל כן החליטה לעזוב ולהתגרש. המתלוננת מסרה כי עד היום היא חוששת שהנאשם עלול לנקום בה על כך.

12. **פרודתו של הנאשם** (גב' הרוש) תיארה מערכת יחסים המבוססת על רגשות אהבה משמעותיים. לדבריה, גילתה שהנאשם הסתיר ממנה את עברו הפלילי, דבר אשר גרם לקרע ביחסים שלהם. פרודתו תיארה קשיים שחוו ומצב כלכלי קשה אשר הובילו למתחים וקונפליקטים רבים ביניהם. מצבים אלו, כך לדבריה, הובילו לוויכוחים קולניים שהסלימו לקללות והשפלות הדדיות. עם זאת, ובשל העובדה שנמצאת בהריון מתקדם, מעוניינת לנסות הליכי גישור ושלום בית.

13. נוכח נתונים אלה ועוד, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מופנם וסגור המתקשה בחשיפה אישית, בהתבוננות רגשית. שירות המבחן ציין כי בעבר נעשו ניסיונות לשלב את הנאשם בהליכים טיפולים אך הרושם שהתקבל היה כי הנאשם מתקשה להשתלב בטיפול הקבוצתי ולהיתרם ממנו. על כן, הוחלט על הפסקת השתתפותו בהליך.

14. שירות המבחן ציין רשימת גורמי סיכון רבים אשר מצריכים את שילובו בהליך טיפולי, אלא שהנאשם אינו מכיר במעשיו הפוגעניים, בכלל, ובפגיעה במתלוננת, בפרט. על כן, שירות המבחן העריך, כי קיימים מוקדי סיכון להישנות התנהגות אלימה וממשית כלפי המתלוננת בפרט ובמערכת יחסים זוגית בכלל.

15. נוכח כל המתואר לעיל, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית וטיפולית בעניינו של הנאשם.

16. לאחר קבלת התסקיר התקיים דיון במסגרתו נטען על ידי ב"כ דאז של הנאשם כי יש להפנות את הנאשם לתסקיר משלים שכן בניגוד לאמור בתסקיר, הנאשם מוכן וצריך להשתלב בהליך טיפולי. אשר לאי לקיחת האחריות וחזרתו מן ההודאה בפני שירות המבחן נטען על ידי הנאשם וב"כ: **"לגבי מה שכתוב בתסקיר שהנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירה, הנאשם מבהיר ומצהיר כאן בבית המשפט שהוא עומד מאחורי ההודאה שלו כפי שהודה בכתב אישום מתוקן באישום הרביעי ומודה באישום"**.

17. נוכח הצהרה זו ונוכח בקשתו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, מצאתי לשוב ולהפנות לתסקיר משלים.

תסקיר משלים

18. בתסקיר המשלים אשר הוגש ביום 7.4.2024, צוין כי במהלך תקופת הדחיה, שירות המבחן שב וניפגש עם הנאשם בהתאם לבקשתו. במהלך השיחה, שירות המבחן ערך ניסיונות חוזרים לבחון התנהגותו והתייחסותו של הנאשם לאירוע העבירה. אולם, צוין כי גם בעיתוי הנוכחי, התקשה הנאשם להודות ולהכיר בביצוע העבירה כאשר שב ומסר כי לא התנהג כלפי המתלוננת באלימות. כמו כן, צוין כי הנאשם ביטא עמדות קורבניות והיה עסוק במחירים שהוא משלם נוכח ההליך המשפטי. שירות המבחן ציין כי על אף עמדותיו, הנאשם הביע נכונות

להשתלב בקבוצה המיועדת לגברים שנהגו באלימות בזוגיות, על מנת לחזק ולשמר את הליכי הטיפול שעבר.

19. נוכח דברי הנאשם בפניו, שירות המבחן שב והתרשם כי הנאשם מתקשה לראות בעייתיות בהתנהגותו וכי הצהרותיו הן מילוליות ונעדרות מחויבות פנימית. להערכת שירות המבחן הצהרותיו ונכונותו לטיפול נובעות מחששו מתוצאות ניהול ההליך המשפטי ולא מתוך הבנה ורצון להכיר בדפוסיו ולערוך שינוי בהתנהגותו.

20. נוכח המתואר, חזר שירות המבחן על מסקנתו, לפיה אין הוא בא בהמלצה שיקומית וטיפולית בעניינו של הנאשם.

21. בדיון ביום 15.4.24, לאחר קבלת התסקיר המשלים ולנוכח המלצותיו, ובניגוד להצהרה בדיון ביום 8.1.24 לפיה הנאשם עומד מאחורי ההסדר ובהודאתו במעשים ובעבירה בה הורשע, עתר הנאשם, באמצעות ב"כ, לחזור בו מהודייתו, לבטל הכרעת הדין והסדר הטיעון. עתירה זו לא מצאתי לקבל נוכח העיתוי בו הועלתה בפניי ומאחר שלא מצאתי כי קיימים "נימוקים מיוחדים" או שמתקיימות בעניינו של הנאשם נסיבות חריגות המאפשרות חזרה מהודיה כפי שנקבע בדיון (סעיף 153 לחסד"פ וע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ביום 11.8.20)).

עיקרי טענות הצדדים

22. **ב"כ המאשימה** עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום, הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה בה הורשע הנאשם וכן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובכלל זה: העובדה שהנאשם תקף את המתלוננת בביתה, מקום מבצרה.

23. ב"כ המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה הבאה: רע"פ 6979/22 **אולג דודקה נ' מדינת ישראל**.

24. באשר לעונש המתאים בתוך המתחם, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם וכן להפעיל מאסר על תנאי בן חודשיים, כך שייגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל במצטבר, לצד ענישה נלווית. זאת, נוכח עברו הפלילי של הנאשם וכן ממצאי תסקירי שירות המבחן. המאשימה טענה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ואף טען בפני שירות מבחן שמדובר בתלונת שווא.

25. **בסיכומיו, עמד ב"כ הנאשם** על העובדה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, חסך את עדות העדים וכן חסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם טען כי אירוע האלימות שבו הורשע הנאשם הינו ברף נמוך.

26. ב"כ הנאשם עמד בהרחבה על נסיבות חייו המורכבות של הנאשם ועל העובדה ששירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם השתדל לשמור על יציבות תעסוקתית אשר נקטעה בשל עבודות שירות שביצע. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נאלץ לקחת הלוואות לצורך תשלום מזונות וצבר בשל כך חובות כבדים. ב"כ הנאשם טען עוד, כי מערכת

היחסים עם המתלוננת כללה גם אלימות מילולית ופיזית כלפי הנאשם, אשר עומדים ברקע לביצוע העבירה מושא כתב האישום.

27. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש הולם המתחיל ממאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית. ב"כ הנאשם טען, כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עליו עונש מאסר מותנה לצד צו של"צ. זאת, נוכח, חלוף הזמן המשמעותי מיום ביצוע העבירה, לפני כ-6 שנים והעובדה שלא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים מאז. אשר למאסר המותנה, טען ב"כ הנאשם כי הפעלתו אינה מוצדקת בנסיבות העניין וכי יש מקום להארכתו בלבד.

28. אשר לעתירת ב"כ המאשימה לעונש מאסר בפועל, אף בדרך של עבודות שירות, טען ב"כ הנאשם כי מאסר בפועל יפגע בנאשם ומשפחתו באופן בלתי מידתי.

29. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה הבאה: ת"פ 897-06-22 **מדינת ישראל נ' פלוני**; ת"פ 20399-01-19 **מדינת ישראל נ' פלוני**; ת"פ 27415-06-20 **מדינת ישראל נ' פלוני**; ת"פ 24219-04-20 **מדינת ישראל נ' פלוני**;

הנאשם בדברו האחרון:

30. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וביקש את התחשבות בית המשפט במצבו.

דיון והכרעה:

הפגיעה בערך המוגן, נסיבות ביצוע העבירה וקביעת מתחם העונש

31. כפי שפורט לעיל, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, אשר העונש המקסימלי הקבוע בצידה הוא 4 שנות מאסר.

32. מעשיו של הנאשם לוו באמירות מכוערות של אלימות מילולית בלתי נסבלת והמשיכו בסתימת פיה ואפה של המתלוננת. כל זאת על מנת ששכנים לא ישמעו על מעשיו.

33. יאמר כי הישנותן של תופעות אלימות חידדו את הצורך בהתייחסות ובענישה מחמירה כלפי הנוקטים באלימות. בית המשפט עמד על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן. בהקשר זה, ראו רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.21):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף".

34. יתרה מכך, אלימות המתבצעת בתוך התא המשפחתי נעשית לא פעם בתוך המרחב המשפחתי הפרטי, היא נסתרת מן העין, ולא אחת אינה מגיעה לכדי חשיפה והגשת תלונה עקב חוסר הנכונות של קורבנות העבירה להתלונן בשל תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון

לשמור על התא המשפחתי, בדומה למתואר בעניינו של הנאשם בתסקיר שירות המבחן וכן בדומה למה שתואר בכתב האישום המתוקן.

35. חומרה רבה טמונה באלימות המבוצעת בתוך המסגרת המשפחתית אף כאשר מדובר בתקיפה שאינה חמורה במיוחד ואף כאשר התקיפה לא מבוצעת באמצעות כלי נשק קר או חם, שכן אלימות בתוך התא המשפחתי עלולה להסלים ולהידרדר לכדי תוצאה טרגית של ממש כפי שאירע לא פעם. בהקשר זה, יפים דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

36. על רקע זה, שבו בתי המשפט עמדו על הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל וכלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט, ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019); ע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל (12.7.2018).

37. במקרה דנן, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הם זכותה של המתלוננת לשמירה על בטחונה האישי ועל שלמות גופה. מעשה האלימות בו הורשע הנאשם לא נמנה ברף הגבוה של עבירת התקיפה. עם זאת, יאמר כי כאשר מדובר בעבירת תקיפה המבוצעת במסגרת מערכת יחסים של קשר זוגי, אף מעשים שאינם חמורים עלולים להתלקח למעשי אלימות חמורים שבחמורים. ניכר כי מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן הינה ברף בינוני.

38. **התכנון שקדם לביצוע העבירה:** הנאשם הורשעה בעבירה בודדת של תקיפת בת זוג באירוע אחד. אף שהאירוע התרחש תוך כדי אמירות מכוערות אודות המתלוננת, אמירות אותן יזם הנאשם, האירוע כשלעצמו אינו מעיד על תכנון שקדם לביצוע העבירה.

39. **חלקו היחסי של הנאשם;** נוכח אופי העבירה, מהות המעשה ומיהות הנפגעת, הרי שהנאשם נושא באחריות מלאה לביצוע העבירה לבדו ולא היה נתון להשפעתם של אחרים.

40. **הנזק שנגרם למתלוננת והנזק שעשוי היה להיגרם לו;** כפי שתואר לעיל אכן מעשי

התקיפה של הנאשם באו לידי ביטוי בהפעלת כוח כלפי המתלוננת על ידי כך שסתם לה את הפה ואת האף. כתוצאה מכך המתלוננת לא יכלה לנשום למשך מספר שניות. גם אם אירוע האלימות לא נמנה ברף הגבוה של מעשי האלימות, הרי שלא יכול להיות חולק על הפגיעה בנפשה ובכבודה של המתלוננת. מדובר במעשים שבוודאי יותירו צלקת בנפשו של כל נפגע עבירה ומן הסתם גם אצל המתלוננת.

41. **יכולתו של הנאשם להימנע מעשיית המעשה;** הנאשם הוא אדם בוגר, ללא נסיבות רפואיות חריגות, ועל כן היה בידו להימנע מביצוע העבירה.

42. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בת הזוג הוא רחב ביותר, שכן הנסיבות שונות ממקרה למקרה. עם זאת, מצאתי להצביע על גזרי הדין שלהלן כפסיקה המלמדת על מדיניות הענישה הנוהגת ומתאימה למקרה דנן:

א. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל - בית המשפט הרשיע את הנאשם בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו שכתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל** וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. תסקיר שירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור ובקשת רשות הערעור נדחו, תוך שנקבע כי עונשו של הנאשם שם נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ב. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל - בית המשפט הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הליך הוכחות, באירוע יחיד של תקיפת בת זוג בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל** וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. כנסיבה לחומרא שקל בית המשפט היעדר הבעת חרטה ולקולא היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והנאשם שם. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

ג. ת"פ 24219-04-20 (שלום-ו-ם) מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 10.10.21) - בית משפט הרשיע את הנאשם, במסגרת הסדר טיעון בגין ביצוע עבירה של תקיפת בת זוג בכך שזרק עליה חפץ ודחף אותה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין ענישה צופה פני עתיד לצד עונש חינוכי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו באמצעות עבודות שירות לצד ענישה נלווית**. בית המשפט ביטל את הרשעתו בדיון. לאחר שבעניינו של הנאשם הוגש תסקיר חיובי ביותר הממליץ על ביטול ההרשעה.

43. מתחם הענישה הראוי שיש לקבוע במקרה זה **נע בין עונש צופה פני עתיד ועד ל-8 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית**. אציין כי לא מצאתי בסיס לעמדת התביעה לקביעת מתחם ענישה כפי שהיא עתרה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

44. הגם שאיני מקל ראש בנסיבות האישיות והמשפחתיות שפורטו בטיעוני ובראיותיו של הנאשם (עדות גב' הרוש), הרי שבמקרה דנן רוב רובן של הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מטות הכף לכיוון שיקולי החומרה. אנמק.

ראשית, לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות ובעבירות אחרות בהן כבר נגזרו עליו עונשי מאסר בפועל. הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית כאשר מרחף מעל ראשו מאסר על תנאי בן חודשיים בר הפעלה.

שנית, הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב מוטלים בספק לנוכח היעדר רצון להליך טיפולי. הנאשם לא עשה כל מאמץ לתיקון תוצאות העבירה, והכל כפי שפורט לעיל בתסקיר שירות המבחן. גם בתסקירו השני, שירות המבחן סבר כי הצהרות הנאשם נובעות מפני חששו מתוצאות ניהול ההליך המשפטי ולא מתוך הבנת הבעייתיות שבמעשיו או דפוסי התנהגותו. לנאשם ניתנה הזדמנות לשקם עצמו אך בחר שלא לפתוח את סוגרי ליבו להליך הטיפולי. על כן, אין לו לנאשם אלא להלין על עצמו.

עם זאת, מבחינת שיקולי הקולא, לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה; במקרה זה, המעשים מושא כתב האישום בוצעו בשנת 2018 ומאז ביצוע העבירה חלפו כ-6 שנים.

45. עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם. לטעמי, הגם שגזרי הדין שהציג הסניגור דומים מבחינת המעשים למקרה דנן, הרי שאין דמיון מבחינת נתוני העושה - הנאשם. בניגוד למקרים שהוצגו, לנאשם כאן עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות לרבות בעבירת אלימות בהן נידון לעונשי מאסר וכן מאסר מותנה בר הפעלה ואלו בגזרי הדין שהוצגו דובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי. כמו כן, התסקיר בעניינו של הנאשם שלילי ביותר ומצביע על סיכוי להישנות עבירות דומות.

המיקום במתחם

46. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כפי שפורט לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם לקראת אמצע המתחם. נוכח הפרמטרים השונים שפורטו לעיל ובעיקר בשים לב לחלופי הזמן ומידת הפגיעה של העונש בנאשם ומשפחתו, אני סבור שיש להטיל על הנאשם **חודשיים** מאסר בדרך של עבודות שירות והפעלת המאסר המותנה במצטבר ובחופף.

גזירת הדין

47. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **חודשיים מאסר**, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 30.10.2024, במרכז יום לקשיש בבית שמש, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 4.4.2024. על הנאשם להתייצב ביום 30.10.2024 עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר

שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;

ב. מפעיל עונש מאסר על תנאי בן חודשיים שנגזר על הנאשם בת"פ 2962-09-16 (בית משפט השלום בבית שמש), וזאת חודש במצטבר וחודש בחופף לעונש שהוטל עליו בתיק זה, כך **שבסה"כ ירצה הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות;**

ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות אלימות לרבות איומים וזאת בתוך שלוש שנים מהיום;

ד. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.12.2024. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;

ה. פיצוי למתלוננת בסך 2000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים החל מיום 1.12.2024, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. כל תשלום על סך 200 ₪. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

לתשומת לב הנאשם

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה.

ניתן יהיה לשלם את הקנס והפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

תשומת לב הממונה לשינוי בכתובת מגוריו- הנאשם מתגורר כעת בעיר נתיבות.

ניתן היום, י"ד אב תשפ"ד, 18 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.